Зовем се Милован, чика Рамуше, и данас бих напунио 18 година…

Пише: Михаило Меденица
уторак, 12 септембар 2017 09:10

Драги чика Рамуше, зовем се Милован, дете сам из енклаве и ускоро пуним 18 година, таман онолико колико је и прошло откад си некуда одвео тату из села, ваљда да ти нешто помогне, журило ти се па си га ударао да пожури и он, а он је покушавао да се насмеје да мама и ја не бринемо али би му крв потекла из уста чим их отвори па нисам смео да гледам, било ме је страх…

Ваљда је и њега био страх, ни он није смео да гледа, или није могао, очи су му биле чудне, велике, огромне а затворене. И из њих је текла крв, али тата се не плаши крви, хтео је да се насмеје покушавајући да погледа у мами и мене, али…

Мало сам, признајем, био љут на њега- никада не би отишао без поздрава али тог дана јесте, а баш је био леп дан, обећао је да ћемо се играти с лоптом чим заврши нешто на њиви, а онда си дошао ти и одвео га, а он ни да махне или да каже нешто оном чики што што ме је ударио песницом у главу, па ваљда љут што сам се расплакао шутирао и ударао о ону дивну стару крушку пред кућом док све није постало мрак…

Била је то заиста прелепа крушка, моје омиљено дрво, тата је окачио и љуљашку о њу а оне чике што су дошле с тобом- маму, голу и крваву…

Зовем се Милован, чика Рамуше, и данас бих напунио 18 година…

Пише: Михаило Меденица
уторак, 12 септембар 2017 09:10

[redacted]

[redacted]

Српска листа

[redacted]